

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobkyně: X
bytem X
zastoupena advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2022, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 7. 4. 2022, č. j. X, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 6. 1. 2022 (na rozhodnutí chybně uvedeno datum 6. 1. 2021), sp. zn. MMUL/OPA/ODN/307813/2020/PucT. Částí A tohoto prvostupňového rozhodnutí, proti níž směřovalo odvolání žalobkyně, byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť z nedbalosti porušila § 10 odst. 1 písm. d) tohoto zákona tím, že dne X v X hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem přikázala či svěřila řízení vozidla tovární značky X, registrační značky X, osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti.
2. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobkyni podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Nad rámec uvedeného obsahovalo prvostupňové rozhodnutí část B, jíž správní orgán I. stupně zastavil řízení zahájené dne 13. 10. 2020 o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měla žalobkyně dopustit tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu dne X v X hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem nezajistila, aby při užití vozidla tovární značky X registrační značky X na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Spáchání tohoto přestupku se dle správního orgánu I. stupně nepodařilo prokázat.
4. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že policie ČR oznámením ze dne 20. 4. 2020 oznámila správnímu orgánu I. stupně přestupek pana X spočívající v tom, že dne X v X hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem jako řidič vozidla X, registrační značky X, nerespektoval svistou dopravní značku B21a (zákaz předjíždění) a následně svým jednáním ohrozil řidiče předjížděného vozidla. Správní orgán I. stupně vydal ve vztahu k žalobkyni příkaz ze dne 13. 10. 2020, jímž ji shledal vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť porušila § 10 odst. 3 téhož zákona, když dne 18. 4. 2020 v 10:10 hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem porušila povinnosti provozovatele vozidla tovární značky X registrační značky X, neboť nezajistila, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.
5. Po podání odporu a provedení ústního jednání bez přítomnosti žalobkyně vydal správní orgán I. stupně dne 8. 12. 2020 první prvostupňové rozhodnutí, jímž shledal žalobkyni vinnou přestupkem uvedeným v příkazu. Uvedené rozhodnutí však žalovaný zrušil

rozhodnutím ze dne 31. 5. 2021, v jehož odůvodnění poprvé zaznělo, že se žalobkyně mohla dopustit odlišného přestupku tím, že přikázala či svěřila samostatné řízení vozidla osobě, o níž neznala údaje potřebné ke zjištění její totožnosti. Správní orgán I. stupně po dalším ústním jednání provedeném bez přítomnosti žalobkyně vydal druhé prvostupňové rozhodnutí ze dne 30. 8. 2021. V něm shledal žalobkyni v části A vinnou přestupkem podle § 125c odst. 2 zákona o silničním provozu, neboť z nedbalosti porušila § 10 odst. 1 písm. d) tohoto zákona tím, že dne X v X hod. na silnici I. třídy č. 62 u obce Povrly v okrese Ústí nad Labem přikázala či svěřila řízení vozidla tovární značky X, registrační značky X, osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti. V části B pak správní orgán I. stupně zastavil řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Toto rozhodnutí bylo žalovaným k odvolání žalobkyně z procesních důvodů rovněž zrušeno, a to rozhodnutím ze dne 9. 10. 2021.

6. V navazujícím řízení již správní orgán I. stupně vydal shora popsané prvostupňové rozhodnutí, které k odvolání žalobkyně směřujícímu proti jeho části A přezkoumal žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně ve dvakrát doplněném odvolání vysvětlovala, proč dle jejího názoru zanikla její odpovědnost za přestupek promlčením, přičemž polemizovala se závěry žalovaného uvedené k této otázce v jeho předchozím rozhodnutí ze dne 9. 10. 2021. Dále popírala, že by svěřila vozidlo osobě, o níž neznala údaje potřebné k určení její totožnosti. Uvedla, že správní orgán ji ke sdělení těchto údajů ani nevyzval, a v odvolání řidiče vozidla konkrétně označila.
7. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí po rekapitulaci průběhu řízení ztotožnil s postupy a závěry správního orgánu I. stupně, když neměl pochybnosti o spáchání přestupku žalobkyní. K odvolacím námitkám uvedl, že k námitce promlčení přestupku i k námitce týkající se neuvedení osobních údajů o osobě, které žalobkyně řízení vozidla svěřila, se žalovaný již podrobně vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 9. 10. 2021, č. j. KUUK/148463/2021/DS/Hac.

II. Žaloba

8. Žalobkyně ve včasné žalobě namítla, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť nebyly vypořádány odvolací námitky ohledně zániku odpovědnosti za přestupek a toho, že žalobkyně věděla, kdo předmětné vozidlo řídil, nebyla však ani vyzvána ke sdělení identity řidiče. Odkaz žalovaného na jeho dřívější rozhodnutí je bez relevance a nemůže vypořádávat odvolací námitky již proto, že v prvé odvolací námitce žalobkyně výslovně s dřívějším názorem žalovaného polemizovala, přičemž k polemice s právním názorem nelze bez dalšího odkázat na tento názor, a tím považovat polemiku za vypořádanou. V druhé odvolací námitce žalobkyně uvedla nové skutečnosti, zejména identitu osoby, která vozidlo řídila, a na tato tvrzení také nemohlo být reagováno již dříve.
9. Dle žalobkyně její odpovědnost za přestupek zanikla. Žalobkyni bylo sděleno obvinění z tohoto přestupku až dne 22. 7. 2021 písemností ze dne 20. 7. 2021. Přestupku se však žalobkyně měla dopustit dne 18. 4. 2020. Řízení tak bylo zahájeno později než rok ode dne spáchání přestupku. Žalobkyně přitom nepřehlédla, že správní orgány proti ní zahájily též další přestupkové řízení. To však mělo jiný předmět – lišilo se jak v právní kvalifikaci, tak

v popisu skutku. Skutečnost, že se jednalo o řízení vedená pro jiný skutek, je deklarována tím, že prvostupňovým rozhodnutím bylo druhé z těchto řízení zastaveno.

10. Nebylo ani prokázáno, že by žalobkyně přikázala či svěřila vozidlo osobě, o níž nezná údaje potřebné k určení její totožnosti. V řízení bylo prokázáno pouze to, že žalobkyně je provozovatelkou předmětného vozidla. Žalobkyně v odvolání vedle poukazu na to, že na totožnost řidiče nebyla tázána, uvedla, kdo ji provozované vozidlo v rozhodné době řídil.
11. Ve zbylé části žaloby vyjádřil žalobce nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a požadoval naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.

III. Vyjádření žalovaného

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobkyně byla ke sdělení totožnosti řidiče vyzvána při ústním jednání dne 7. 10. 2020, přičemž odpověděla, že vozidlo řídil pracovník servisu. Žalobkyně měla i následně dostatek času ke sdělení skutečností potřebných k určení totožnosti řidiče. K námitce promlčení přestupku se žalovaný podrobně vyjádřil ve svém rozhodnutí ze dne 9. 10. 2021. Opakující se námitky není třeba podrobně vypořádávat. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2020, č. j. 7 As 436/2018-38. Navrhl, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
14. Na prvním místě je vhodné věnovat se namítané otázce promlčení, která souvisí také s přezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 2 zákona o silničním provozu, za nějž lze podle § 125c odst. 5 písm. d) téhož zákona uložit pokutu maximálně 10 000 Kč. S přihlédnutím k tomu činí promlčecí doba, jejímž uplynutím zaniká podle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky odpovědnost za přestupek, 1 rok dle § 30 písm. a) posledně uvedeného zákona. Promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku (§ 31 zákona o odpovědnosti za přestupky) a přerušuje se mj. oznámením o zahájení řízení o přestupku, vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným, či doručením příkazu, který je prvním úkonem v řízení (§ 32 odst. 2 téhož zákona).
15. V daném případě došlo dle napadeného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně ke spáchání přestupku dne 18. 4. 2020. Přestupkové řízení proti žalobkyni sice bylo zahájeno příkazem ze dne 13. 10. 2020, doručením tohoto příkazu však nedošlo

k přerušení promlčecí doby ohledně odpovědnosti žalobkyně za přestupek, pro nějž byla nakonec shledána vinnou v napadeném rozhodnutí. Zmíněný příkaz se totiž týkal jiného skutku, rovněž jinak právně kvalifikovaného, než poslední prvostupňové a odvolací (žalobou napadené) rozhodnutí. Zahájení přestupkového řízení vůči žalobkyni nezpůsobuje přerušení promlčecí doby ohledně jakýchkoli přestupků, nýbrž k přerušení dojde právě a jen v mezích toho, o čem bylo zahájeno řízení. V řešené věci však v průběhu řízení došlo k posunu jeho předmětu, čemuž žalovaný přes relevantní odvolací námitku nevěnoval adekvátní pozornost.

16. Žalobkyně v odvolání na podporu své argumentace příhodně poukazovala na to, že sám správní orgán I. stupně v části svého rozhodnutí zastavil řízení o jednom skutku, a v další části pak rozhodl o vině žalobkyně jiným jednáním. Rozdíl mezi tím, zda provozovatelka vozidla nezajistila, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu, a tím, zda přikázala či svěřila řízení vozidla osobě, o které nezná údaje potřebné k určení její totožnosti, totiž není pouhou odlišnou právní kvalifikací téhož jednání, nýbrž po skutkové stránce jednáním zcela jiným. Poté, co žalovaný v prvním odvolacím rozhodnutí ze dne 31. 5. 2021 naznačil, že by se mohlo jednat o jiný přestupek, než o jakém se doposud řízení vedlo, byl žalobkyni poprvé sdělen nový předmět řízení v předvolání k ústnímu jednání (!) ze dne 20. 7. 2021. I v případě, že by soud považoval toto předvolání k ústnímu jednání za oznámení o zahájení řízení (o nově a jinak vymezeném přestupku, o němž bylo řízení posléze dokončeno napadeným rozhodnutím), nelze dospět k jinému závěru, než že k takovému oznámení došlo po uplynutí roční promlčecí doby. Ta totiž marně uplynula dne 18. 4. 2021. Žalobní námitka promlčení je proto důvodná.
17. Přestože nelze obecně vzato vyloučit vypořádání odvolací námitky odkazem na starší rozhodnutí, s nímž je odkazovaný účastník objektivně seznámen, v nynější věci nebyly odvolací námitky řádně vypořádány, a napadené rozhodnutí žalovaného je proto nepřezkoumatelné. Shora učiněné úvahy ohledně otázky promlčení činí soud proto, že jde o problematiku s naprosto zásadním dopadem pro další průběh přestupkového řízení, k níž je soud povinen přihlížet dokonce i bez uplatnění příslušné žalobní námitky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004-39, publ. ve Sbírce NSS pod č. 845/2006; správní judikatura dostupná na www.nssoud.cz). Druhým dechem je však třeba dodat, že je to žalovaný, kdo se měl, tím spíše po podání zřetelné odvolací námitky, touto problematikou důkladně zabývat. Jeho reakce na odvolací argumentaci však zůstala skryta, když jím odkazované starší rozhodnutí řeší otázku promlčení jen povrchně a na detailnější a novější odvolací argumentaci nereaguje, stejně jako samo napadené rozhodnutí, vůbec.
18. Obdobná je situace ohledně další odvolací námitky, kdy žalobkyně, již bylo vytýkáno nesdělení údajů ohledně totožnosti řidiče, tohoto řidiče v odvolání přímo označila. Vypořádání takového odvolání odkazem na starší rozhodnutí vydané v situaci, kdy žádný řidič označen nebyl, může být stěží dostatečné. Není proto zřejmé, co žalovaný soudí o tom, že žalobkyně řidiče označila, a jaký dopad má mít tato skutečnost dle žalovaného do řízení o přestupku.

19. Protože soud konstatoval, že odpovědnost žalobkyně za přestupek zanikla, a navíc se žalovaný nevypořádal s tím, že žalobkyně v odvolacím řízení totožnost řidiče sdělila, je již nadbytečné zabývat se podrobněji tím, nakolik bylo vytýkané jednání žalobkyni vůbec prokázáno. Napadené rozhodnutí je z uvedených důvodů nezákonné. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že má-li prvostupňové rozhodnutí dvě oddělitelné části, přičemž odvolatel napadne odvoláním pouze jednu z nich, kterou proto jako jedinou žalovaný přezkoumává, je více než vhodné v odvolacím rozhodnutí včetně jeho výrokové části výslovně vyjádřit, že odvolací přezkum se týká konkrétně označené části prvostupňového rozhodnutí.
20. Na závěr soud uvádí, že nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce a požadavek na anonymizaci rozhodnutí ve věci není na místě v rozsudku vypořádávat, neboť se nejedná o žalobní body. Publikace rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího správního soudu není v kompetenci krajského soudu.

V. Závěr a náklady řízení

21. Vzhledem ke shora uvedenému soud zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a), c) s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Bude tedy vycházet z toho, že odpovědnost žalobkyně za přestupek, z jehož spáchání byla napadeným rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně shledána vinnou, zanikla promlčením.
22. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byla žalobkyně úspěšná, proto jí soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
23. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21 % DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 17. ledna 2023

Mgr. Zdeněk Macháček v. r.
samosoudce